

NIET -
ONTVANKELIJK

ONGEGROND/
AFGEWEZEN

Chirurg krijgt twee tuchtklachten van dezelfde patiënt

Tegen een chirurg wordt een tuchtklacht ingediend, die het regionaal tuchtcollege afwijst. De patiënt gaat daartegen in beroep bij het Centraal Tuchtcollege. In de tussentijd verschijnt de patiënt wel op het spreekuur van de chirurg voor een controle, met een stapel papieren van de lopende tuchtzaak onder haar arm. Ze wil het kennelijk over de zaak hebben en duldt daar geen derden bij.

Omdat de eerste tuchtzaak nog liep, had de chirurg besloten, in overleg met collega's en juristen, de vrouw niet meer alleen te spreken. De coassistent die een ochtend meeloopt, blijft er dus

bij, ondanks bezwaar van de patiënt. De chirurg houdt het tijdens het consult bij medische aspecten. De vrouw wordt boos en 'heeft haar boosheid (...) hoorbaar geuit in de wachtruimte' waarvoor zij van het ziekenhuis een waarschuwing krijgt. De patiënt stapt daarop opnieuw naar de tuchtrechter, terwijl de eerste klacht dus nog niet eens was afgehandeld. Beide klachten worden afgewezen.

Hoewel patiënten moeten instemmen met de aanwezigheid van anderen tijdens een verrichting, had de chirurg gezien de omstandigheden voldoende redenen om hiervan af te wijken. Het

was wellicht niet de beste keuze om een coassistent bij zo'n gespannen consult aanwezig te laten zijn; een meer ervaren collega of verpleegkundige was handiger geweest. Maar op deze wijze kon de chirurg ondanks de ongetwijfeld gespannen situatie toch aan haar zorgplicht voldoen.

Sophie Broersen, arts niet-praktiserend, journalist
mr. Sjaak Nouwt, adviseur gezondheidsrecht

Online vindt u de link naar de eerste tuchtzaak.

Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Amsterdam d.d. 11 januari 2019

Beslissing naar aanleiding van de op 24 april 2018 binnengekomen klacht van A, wonende te B, klaagster, tegen C, chirurg, werkzaam te B, verweerster, gemachtigde mr. J.S.M. Brouwer, verbonden aan DAS Rechtsbijstand te Amsterdam.

01

De procedure

Het college heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met de bijlagen;
 - het verweerschrift met de bijlagen;
 - de correspondentie met betrekking tot het vooronderzoek;
 - de op 30 november 2018 binnengekomen e-mail van klaagster.
- Partijen hebben geen gebruikgemaakt van de hun geboden mogelijkheid in het kader van het vooronderzoek mondeling te worden gehoord.

De klacht is op een openbare zitting behandeld.

Klaagster was afwezig met bericht van verhindering. Verweerster was aanwezig en werd bijgestaan door mr. Brouwer voornoemd.

02

De feiten

2.1 In mei 2017 heeft klaagster (ook) een tuchtklacht tegen verweerster ingediend. Inmiddels is deze klacht in hoger beroep door het Centraal Tuchtcollege behandeld en is het beroep op 12 juni 2018 verworpen.

2.2 Op 14 februari 2018 is klaagster op consult geweest bij verweerster voor een reguliere controle, waarbij onder meer de uitslag van de mammografie zou worden besproken. Ten tijde van het consult was de onder 2.1 genoemde klachtprocedure nog aanhangig.

2.3 Bij binnenkomst stond zowel verweerster als een coassistent bij de deur om klaagster binnen te laten. Klaagster wilde niet dat de coassistent aanwezig was en heeft verweerster verzocht de

GEGROND

Gegrond, geen maatregel
Waarschuwing
Berisping
Boete

[Voorwaardelijke] schorsing
inschrijving register
Gedeeltelijke ontzegging
Doorhaling inschrijving register

coassistent te laten vertrekken. Verweerster heeft dit geweigerd en heeft de (goede) uitslag van de mammografie aan klagster medegedeeld en heeft klagster achter een gordijn verder onderzocht.

2.4 Klagster heeft emotioneel gereageerd en was ook bij het verlaten van de spreekkamer nog boos en heeft haar boosheid ook voor iedereen hoorbaar geuit in de wachtruimte.

2.5 Op 5 maart 2018 heeft klagster een waarschuwing in verband met grensoverschrijdend gedrag (een gele kaart) van het ziekenhuis ontvangen voor haar gedrag op 14 februari 2018.

03

De klacht en het standpunt van klagster

De klacht houdt zakelijk weergegeven in:

1. dat verweerster klagster tijdens het consult op 14 februari 2018 onheus heeft bejegend en haar zorgplicht heeft verzaakt;
2. dat klagster ten onrechte een gele kaart van het ziekenhuis heeft ontvangen.

04

Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft de klacht en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

05

De beoordeling

5.1 Verweerster heeft verklaard dat zij gezien de destijds lopende klachtprocedure na overleg met de ziekenhuisjurist, haar collega-chirurgen, D en haar gemachtigde had besloten om klagster niet meer alleen te spreken. Verweerster heeft ter zitting verklaard zich onveilig te voelen bij klagster, onder meer omdat klagster met privégegevens van verweerster komt die niet makkelijk openbaar te vinden zijn.

5.2 Een coassistent wilde op de ochtend van 4 februari 2018 met de poli van verweerster meelopen en zodoende was zij ook aanwezig bij het consult met klagster. Volgens verweerster heeft zij, toen klagster bezwaar maakte tegen de aanwezigheid van de coassistent, klagster uitgelegd dat het haar besluit en haar beleid

was. Klagster werd direct boos en begon te huilen. Verweerster heeft verklaard op dat moment gedacht te hebben er goed aan te doen om door te gaan met het consult, omdat zij geen mogelijkheid zag om de reden van de aanwezigheid van de coassistent nader aan klagster uit te leggen; klagster was op dat moment niet voor rede vatbaar volgens verweerster. Verweerster zegt klagster de keuze te hebben gegeven of ze het consult al dan niet wilde voortzetten.

5.3 Verweerster had gezien dat klagster een stapel papieren van de lopende tuchtzaak bij zich droeg en dat klagster had aangegeven daarover met verweerster – zonder iemand erbij – te willen praten. Verweerster heeft toegelicht dat zij toen aan klagster antwoordde dat klagster voor een medisch consult kwam en niet om over een procedure te praten.

Vervolgens heeft verweerster aan klagster de goede uitslag van de mammografie medegedeeld en heeft er achter een gordijn lichamelijk onderzoek plaatsgevonden waarbij de coassistent niet heeft meegekeken. Tijdens het lichamelijk onderzoek leek klagster weer tot rust te zijn gekomen.

5.4 Verweerster heeft verklaard dat klagster na het onderzoek niet meer wilde gaan zitten en begon te schreeuwen en allerlei beledigingen richting verweerster uitte. Daarna zou verweerster enkel nog aan klagster gevraagd hebben of een volgende controle moest worden afgesproken, of dat klagster zou kiezen voor het reguliere bevolkingsonderzoek. Vervolgens zou klagster de spreekkamer boos hebben verlaten en zou zij in de wachtkamer nog geschreeuwd hebben tegen verweerster dat zij elkaar wel in de rechtbank zouden zien. Er is geen nieuwe afspraak gemaakt en ook niet besproken dat dit via het bevolkingsonderzoek kan.

5.5 Mede gelet op het feit dat (i) klagster papieren over de lopende tuchtprocedure bij zich had en naar overtuiging van verweerster met de intentie naar het consult kwam om het daarover met klagster te hebben, (ii) klagster kennelijk rustig was tijdens het lichamelijk onderzoek dat achter het gordijn plaatsvond, en (iii) verweerster handelde op advies van onder meer de ziekenhuisjurist en de D, oordeelt het college dat verweerster valide redenen had om de coassistent in dit specifieke geval in de spreekkamer aanwezig te laten zijn. Het college acht de afwegingen van verweerster daaromtrent plausibel en verdedigbaar en acht het in dit specifieke geval niet ondenkbaar dat verweerster haar afwegingen hieromtrent heeft laten prevaleren boven het bepaalde in art. 7:459 BW.

Het college merkt daarbij op dat zij de keuze voor de aanwezigheid van een jonge coassistent boven een (ervaren) collega-chirurg of verpleegkundige opmerkelijk en ongelukkig acht. Van schen-

ding van haar zorgplicht door verweerster is echter niet gebleken. Concluderend is het college van oordeel dat verweerster niet verwijtbaar heeft gehandeld en wijst het eerste klachtonderdeel dan ook af.

5.6 Verweerster heeft van het gedrag van klaagster op 14 februari 2018 verslag gedaan bij de ziekenhuisjurist. De jurist heeft vervolgens overlegd met de E die vervolgens besloot om volgens het agressieprotocol een gele kaart uit te delen. Verweerster geeft aan niet betrokken te zijn geweest bij het besluit om een gele kaart te verstrekken en daar dus ook niet voor verantwoordelijk voor te zijn. Dit verweer gaat naar het oordeel van het college op. Klaagster heeft zich blijkbaar niet alleen in de spreekkamer maar ook daarbuiten op ongepaste wijze gedragen. Dat de E van het ziekenhuis heeft besloten tot het opleggen van een gele kaart, ligt buiten de invloedssfeer van verweerster en kan haar dan ook niet tuchtrechtelijk worden verweten. Het college wijst dit klachtonderdeel dan ook af.

5.7 De conclusie van het voorgaande is dat de klacht in al haar onderdelen ongegrond is. Verweerster kan met betrekking tot de klacht geen verwijt als bedoeld in artikel 47 lid 1 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg worden gemaakt. Om redenen aan het algemeen belang ontleend, zal de beslissing zodra zij onherroepelijk is op na te melden wijze worden bekendgemaakt.

06

De beslissing

Het college

- wijst de klacht af.

Bepaalt voorts dat de beslissing ingevolge artikel 71 van de Wet BIG in de Nederlandse Staatscourant zal worden bekendgemaakt en aan het tijdschrift Medisch Contact ter bekendmaking zal worden aangeboden.

Aldus beslist door R.A. Dozy, voorzitter, R.A. Christiano, H.L. de Boer en J.F. Hamming, leden-artsen, C. van Glabbeek, lid-jurist, bijgestaan door D. Pieterse, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 11 januari 2019 door de voorzitter in aanwezigheid van de secretaris. ■

web

De volledige tekst van deze uitspraak staat op medischcontact.nl/tuchtrecht. Log in, bekijk deze en eerdere uitspraken en discussieer mee.

Voor meer uitspraken zie tuchtrecht.nl.

OPVALLENDE UITSPRAKEN

● Neuroloog schendt beroepsgeheim

Klager is onder behandeling bij een neuroloog in een psychomedische praktijk. Die verklaart in een brief dat klager door een auto-ongeluk traumatisch hersenletsel heeft opgelopen en hierdoor geen ziekte-inzicht heeft. Klager zou ongeremd en impulsief zijn en de gevolgen van acties niet kunnen overzien. Deze brief is naar de echtgenote van klager gestuurd. Klager verwijt de neuroloog dat zij hiermee haar beroepsgeheim heeft geschonden, omdat een medische verklaring alleen mag worden verstrekt door een onafhankelijke arts en omdat klager geen toestemming heeft gegeven voor het verzenden van een medische verklaring. Het regionaal tuchtcollege is het hiermee eens; de brief is inderdaad een geneeskundige verklaring. Het wordt afgeraden als behandelend arts een geneeskundige verklaring af te geven omdat dit de vertrouwensrelatie tussen arts en patiënt in gevaar kan brengen. Dit risico doet zich in deze situatie voor, zeker nu de arts geen toestemming heeft gevraagd. Het RTG legt de neuroloog een berisping op.

RTG Den Haag, 18 juni 2019

● Huisarts verwijst patiënt niet door

Klager komt bij de huisarts met mictieklachten. De huisarts neemt contact op met een uroloog, die aangeeft dat geen verdere actie nodig is. De huisarts geeft dit telefonisch door aan klager en adviseert hem om bij toename van de klachten terug te komen op het spreekuur. Klager neemt nog tweemaal telefonisch contact op met de huisarts. De tweede keer adviseert de huisarts klager langs te komen en schrijft medicatie voor. Een aantal dagen na dit tweede contact komt klager bij de waarnemer van de huisarts, die heeft besloten tot laboratoriumonderzoek en op basis daarvan klager doorverwijst naar de uroloog. Daar krijgt klager de diagnose prostaatkanker.

Klager verwijt de huisarts dat deze geen aandacht voor hem had, hem te lang liet wachten en hem niet doorverwezen heeft naar de uroloog. Volgens het regionaal tuchtcollege heeft de huisarts echter gehandeld conform de NHG-richtlijn Mictieklachten bij mannen. De klacht is dan ook ongegrond.

25 juni 2019, RTG Den Haag

Elke week selecteren KNMG-juristen opvallende uitspraken in het gezondheidsrecht. Een volledig overzicht kunt u vinden op medischcontact.nl/recht. Tegen uitspraken van regionale tuchtcolleges kan tot zes weken na de uitspraak nog hoger beroep worden aangetekend.

